

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 11-09-30653 מלכה מושיקו נ' החברה לפיתוח הרצליה בע"מ ואח'

בפני כב' השופט יאיר דלוגין

1

מושיקו מלכה
ע"י עו"ד אבנר גבאי

התובע

נגד

1. החברה לפיתוח הרצליה בע"מ
2. החברה העירונית לפיתוח תיירות בהרצליה בע"מ
ע"י עו"ד בועז נוה

הנתבעות

2

פסק דין

3

4 זוהי בקשה לאישור הסדר פשרה בתובענה ייצוגית, שהוגשה על ידי התובע, בעל תג נכה ואשר עניינה
5 הפרת הנתבעות את הוראות **חוק חניה לנכים, התשנ"ד-1993** (להלן: "**החוק**") או "**חוק החניה**
6 **לנכים**").

7 תמצית התובענה והבקשה לאישורה כתובענה ייצוגית, הנה טענת התובע שלפיה הנתבעת 1, שמפעילה
8 את החניון הסמוך למרינה בהרצליה, גובה שלא כדין ובניגוד לחוק הנ"ל, דמי כניסה לחניון מבעלי תג
9 נכה (למעט בעלי נכה כחול, הנקרא גם "תג עגלה", שמורשים לחנות בחינם) וכי הנתבעת 2, שמנהלת
10 ומפעילה את המרינה, מפרה את החוק בכך שאינה מממנת את דמי החניה בחניון עבור בעלי תג נכה
11 כאמור.

12 בהתאם לכך, עותר התובע לחייב את הנתבעות לשלם לקבוצה הנפגעת, בעלי תג נכה ששילמו עבור
13 חניה בחניון בתקופה שלמך חקיקת החוק ביום 7.4.05 ועד הגשת התביעה ביום 14.9.11, פיצוי כספי
14 בסכום של 1,523,317 ₪.

15 **עיקרי ההליכים עד היום**

16 ביום 14.9.11 הגיש התובע תובענה ייצוגית כנגד בקשה לאישור תובענה ייצוגית, בקשר עם **חוק החניה**
17 **לנכים**, כנגד הנתבעות 1 ו-2 (להלן: "**בקשת האישור**"). התיק נדון תחילה בפני מותב אחר (כב'
18 השופטת תמר אברהמי). בקשת האישור והתובענה תוקנו לאחר מכן באישור המותב הקודם וזאת
19 לצורך התאמת הסעדים המבוקשים ביחס לנתבעת 2.

20 ביום 7.2.13 התקיים דיון מוקדם לפניי. לאחר דין ודברים בין הצדדים ולבין בית המשפט ולאחר
21 בחינת מספר אפשרויות לסיום הסכסוך בהסכמה, התקיימו בין הצדדים מגעים רבים, אשר לא צלחו
22 לכדי הסכמות מחייבות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 30653-09-11 מלכה מושיקו נ' החברה לפיתוח הרצליה בע"מ ואח'

- 1 עם זאת, לאחר שבית המשפט המליץ לצדדים לנצל את הזמן עד למועד הדיון בבקשה בניסיון להגיע
2 להסכמות בגישור, הצדדים פנו לגישור אצל עו"ד גיל רון, שבית המשפט מינה לצורך כך ואף הצליחו
3 בסופו של שדבר להגיע בסיוע המגשר להסדר.
- 4 ביום 31.5.15 הוגשה לבית המשפט הנכבד הבקשה להסדר הפשרה. ביום 1.6.15 הוריתי לצדדים לפעול
5 לשם פרסום מודעה ראשונה לציבור ומשלוח הבקשה האמורה ליועץ המשפטי לממשלה ולנציב שוויון
6 זכויות לאנשים עם מוגבלויות.
- 7 ביום 4.6.15 פורסמה המודעה הראשונה לציבור, בשני עיתונים נפוצים יומיים, בדבר הגשת הבקשה
8 לאישור הסדר הפשרה, אשר כללה את פרטי הסדר הפשרה, את האפשרות להגשת התנגדויות ובקשות
9 שלא להיכלל בקבוצה המייצגת והכל בנוסח שצורף כנספח 3 להסדר הפשרה.
- 10 בנוסף לכך, הומצאו ביום 15.6.15 העתקים מבקשת הסדר הפשרה וכן מבקשת האישור ליועץ
11 המשפטי לממשלה, למנהל בתי המשפט ולנציב שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות. בתוך פרק הזמן
12 של 45 הימים מיום פרסום המודעה הראשונה לציבור בדבר הגשת הבקשה לאישור הסדר הפשרה
13 והלכה למעשה גם עד היום, לא הוגשו לצדדים /או באי כוחם /או לבית המשפט התנגדויות כלשהן
14 להסדר המוצע, למעט מטעם היועמ"ש, אשר הוגשה ביום 21.10.15.
- 15 ביום 3.11.15 הגישו הנתבעות את תגובתם לעמדת היועמ"ש. ביום 1.12.15 עשה כן התובע. ביום
16 10.1.16 הגישו הנתבעות לבקשתי הבהרה ביחס לנתון כספי הרלוונטי לתיק, כפי שעוד יפורט בהמשך
17 פסק הדין.

תמצית התביעה, ההגנה והסכם הפשרה

- 18 תמצית התביעה הנה כאמור פיצוי בסך של 1,523,317 ₪ לחברי הקבוצה, בגין הפרת הנתבעות את
19 חוק החניה לנכים וזאת לתקופה שלמון חקיקת החוק ביום 7.4.05 ועד להגשת התביעה ביום 14.9.11.
20 סכום התביעה חושב כמכפלה של ההכנסה השנתית המשוערת של החניון (5,460,000 ₪ לפי חישוב
21 המתבסס על 1000 רכבים ביום שחונים בחניון, המכיל 500 מקומות חניה, כפול 15 ₪ לכל רכב כפול
22 364 ימים בשנה), כפול 4.348%, המבטא את היחס שבין מספר בעלי תג נכה (לא כחול) במדינת ישראל
23 בשנת 2008 (81,571) ולבין מספר כלי הרכב במדינה בשנה הנ"ל (1,875,765), כפול מספר השנים שחלפו
24 מאז חקיקת החוק ועד הגשת התביעה (6.416). הסכום מבטא, אפוא, הערכה של הסכומים ששילמו
25 חברי הקבוצה עבור חניה בחניון בתקופה הרלוונטית לתביעה.
- 26 התובע מסתמך בעיקר על סעיף 4ב' לחוק, הקובע כי "מקום ציבורי שהגישה היחידה אליו לאדם עם
27 מוגבלות היא דרך חניה במקום ציבורי הכרוכה בתשלום, תחול על המפעיל או על המחזיק של המקום הציבורי
28 חובה לשלם בעד חניה במקום האמור, בשל האדם עם המוגבלות, ככל שנדרש לאדם כאמור מקום חניה";
29

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 11-09-30653 מלכה מושיקו נ' החברה לפיתוח הרצליה בע"מ ואח'

- 1 לטענת התובע, החניון עצמו, שמופעל על ידי הנתבעת 1, כמו גם המרינה, שמופעלת על ידי הנתבעת 2,
 2 הנם מקומות ציבוריים, כהגדרת מונח זה בחוק החניה לנכים. כמו כן, לטענתו, החניון מהווה גישה
 3 יחידה למרינה. לפיכך, ומכוח תחולת סעיף 4ב' לחוק, על הנתבעות לשלם עבור חניית נכה בעל תג נכה
 4 במקום אם בדרך של פטור מתשלום שיינתן על ידי הנתבעת 1 ואם בדרך של שיפוי שיינתן על ידי
 5 הנתבעת 2. התובע גם טוען כי הנתבעות מפלות לרעה את בעלי תו הנכה הרגיל מקום שהן מעניקות
 6 חניה חינם רק לבעתי תג נכה כחול.
- 7 הנתבעות מנגד טוענות כי סעיף 4ב' לחוק אינו חל במקרה דנא. לטענתן, לא החניון עצמו ולא המקומות
 8 הסמוכים לחניון (המרינה, המעגנה וקניון "ארנה"), אינם בגדר מקומות ציבוריים כהגדרתו של מושג
 9 זה בחוק. כמו כן, לטענתן, גם אם יש לראות במקומות הנ"ל כמקומות ציבוריים, הרי שקיימת גישה
 10 אליהן לאדם עם מוגבלות, לא רק באמצעות חניה בחניון, אלא גם באמצעות חלק מ-2,000 מקומות
 11 חניה הסמוכים למקומות הנ"ל, לרבות בחניון קניון "ארנה" עצמו, בו ניתן להחנות חנים בימי אמצע
 12 השבוע, כמו גם במקומות חניה המסומנים אדום לבן, אשר לחלק מבעלי תג הנכה זכות לחנות בהם.
 13 יתרה מכך – לפי הטענה, חלק מהמקומות החניה החלופיים הנ"ל קרובים בהרבה למרינה, למעגנה
 14 ולקניון מאשר החניון נשוא התביעה.
- 15 לבסוף נטען כי ההכנסה של הנתבעת 1 מהחניון נופלת בהרבה מהנטען וכדוגמה, עמדה על ממוצע יומי
 16 של 7,110 ₪ בתקופה ספטמבר עד נובמבר 2011. עוד נטען בשולי הדברים כי התובע לא פנה בהתראה
 17 לפני הגשת התביעה ונהג בכך בחוסר תם לב, כי תביעתו האישית נעדרת עילה מקום שבמועד שהחנה
 18 את רכבו ושילם עבור החניה בחניון, היו מקומות חניה פנויים בחנים בקניון.
- 19 להלן עיקרי הסכם הפשרה שנחתם ביום 31.5.15 והוגש לאישור לבית המשפט ביום 1.6.15 :
- 20 1. יסומנו תוך 15 ימים מחתימת הסכם הפשרה, 7 מקומות חניה חדשים לנכים במתחם המרינה,
 21 באישור עיריית הרצליה שכבר ניתן.
 - 22 2. הנתבעת 1 תאפשר עד 3 שעות חניה חינם בחניון לבעלי תג נכה בימי א' עד ה' (אך לא בערבי
 23 חג או בימי חג). התחייבות זו תימשך עד יום 1.7.15 או עד מועד מיכון החניון, המוקדם מבין
 24 השניים.
 - 25 3. ההסדר יהווה מעשה בית דין ביחסים שבין התובע וחברי הקבוצה לנתבעות בקשר לעילות
 26 התביעה עד למועד מתן תוקף של פסק דין להסדר הפשרה.
 - 27 4. לתובע ולבא כוחו ייפסקו יחד, גמול ושכ"ט בסכום מינימלי של 30,000 ₪ ועד לסכום
 28 מקסימאלי של 100,000 ₪, לפי שיקול דעת בית המשפט.
 29
 30
 31

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 11-09-30653 מלכה מושיקו נ' החברה לפיתוח הרצליה בע"מ ואח'

- 1 **עמדת היועץ המשפטי והתייחסות הצדדים לתגובתו**
- 2 היועץ המשפטי מתנגד לאישור ההסדר. נימוקיו העיקריים הנם כי אישור ההסדר לא כולל פיצוי בגין
- 3 הנזק שנגרם בעבר לחברי הקבוצה (הנכים בעלי תג חניה נכה – לא כחול - שחנו בחניון מיום 7.4.15
- 4 ועד הגשת התביעה), כי התועלת לחברי הקבוצה לעתיד הנה מצומצמת, כי למן הפיכת החניון לממוכן
- 5 ייהנו מחניה חינם רק בעל תג נכה שהנם תושבי העיר הרצליה וכי גם עובדה זו לא מהווה הטבה
- 6 ממשית שכן גם תושבי העיר הרצליה שאין להם תג נכה יוכלו לחנות בחניון חינם או בהנחה, כי חסרים
- 7 נתונים להערכת הנזק שנגרם בעבר לקבוצה ושייגרם בעתיד עקב המצב הקיים ועל כן נראה כי יש
- 8 מקום להעברת נתונים כאמור, כי בהעדר הכרעה עובדתית, היועץ אינו מוצא מקום להתייחס לעילת
- 9 התביעה, כי בנסיבות, אין מקום לפסוק שכר הטרחה וגמול וכי הסכומים שהוסכמו בין הצדדים ואשר
- 10 מומלצים מבחינתם לבית המשפט, הנם בכל מקרה הנם גבוהים.
- 11 המבקש בתגובתו לעמדת היועץ, טוען כי בהעדר התייחסות היועץ לעילת התביעה ולסיכוייה, יש
- 12 לדחות את התנגדות היועץ, שכן הערכת סיכויי התביעה הנה תנאי שבלעדיו לא ניתן להעריך האם
- 13 הסדר הפשרה הוא הוגן אם לאו, כי התביעה עוסקת בנזקי העבר בלבד, כי הקצאת 7 מקומות חניה
- 14 חדשים מהווה פיצוי בעל שווי כספי גבוהה של מאות אלפי שקלים נוכח שווי מקום חניה אחד המגיע
- 15 לעשרות אלפי שקלים, כי הסכום היומי הנחסך לחברי הקבוצה בשל מקומות החניה הנ"ל עולה כדי
- 16 459,000 ₪ לשנה (לפי חישוב של 15 ₪ חניה לשעה בחניון כפול 12 שעות ביום כפול 7 מקומות חניה
- 17 כפול 365 ימים בשנה), וכדי 3,219,300 ₪ לתקופה הרלוונטית לתביעה (כשבע שנים), סכום העולה על
- 18 סכום התביעה, כי במקרים דומים נפסקו סכומים לא מהותיים (כ-90,000 ₪ וכ-120,000 ₪) לעמותות
- 19 העוסקות בקידום ענייני הנכים וזאת מחוסר אפשרות לאתר את חברי הקבוצה, כי הקצאת שבעת
- 20 מקומות החניה החדשים באו על חשבון העירייה והנתבעות שיכלו לעשות שימוש אחר בהם למטרת
- 21 עשיית רווח לרבות גביית דמי חניה כפי שנעשה עד היום, כי הסדר הפשרה הושג באמצעות מגשר שגם
- 22 הוא בחן את הוגנות ההסדר וכי הגמול ושכר המבוקשים הנם סבירים ביותר.
- 23 הנתבעות חוזרות על חלק מטיעוני המבקש ומוסיפות או מדגישות כי לדין, כלל לא עומדת עילת
- 24 תביעה למבקש ועל כן יש לראות את ההסדר כהוגן על רקע עובדה זו, כי היועץ לא התייחס בכלל
- 25 לסיכויי התביעה ובפרט לא לטענות אודות מקומות החנייה בחינם בקניון ארנה בימי א' עד ה' וטענות
- 26 נוספות. גם הנתבעות מדגישות את הערך הרב של ההסדר לחברי הקבוצה והיות הפיצוי הניתן הוגן
- 27 וסביר. לעניין חוסר בנתונים נטען כי שיעור הנכים באוכלוסייה כמו גם כמות החונים בחניון בממוצע
- 28 במשך היום פורטו בבקשת האישור.
- 29
- 30
- 31

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 11-09-30653 מלכה מושיקו נ' החברה לפיתוח הרצליה בע"מ ואח'

1

דיון והכרעה

- 2 לאחר שנתתי דעתי לחומר שלפניי, נחה דעתי כי הסדר הפטרה הוא הוגן וכי יש לאשרו. לצורך הכרעה
3 בשאלה האם ההסדר הינו הוגן, על בית המשפט לשאול את עצמו, מה הסיכוי לכך שבקשת האישור
4 והתביעה יתקבלו. כמו כן, על בית המשפט להעריך את שיעור הנזק שהיה מוכח לו התביעה הייתה
5 מתנהלת.
- 6 מטבע הדברים, מלאכה זו אינה פשוטה בשלב הנוכחי שבו טרם נערך דיון בבקשת האישור. עם זאת,
7 העובדה שהנתונים שלפניי כרגע מעטים מאלה שיהיו לפניי אם בקשת האישור תידון, אינה סיבה
8 לדחות את הבקשה לאישור ההסדר. ככל שקיימים די נתונים כדי להגיע להערכה מושכלת סבירה לגבי
9 סיכויי התביעה וכדי להשוות את ההסדר לתוצאה הצפויה בהתדיינות, ניתן על בסיס נתונים כאמור
10 לאשר את ההסדר, במידה שהדבר מוצדק. לדידי קיימים די נתונים לצורך בחינת ההסדר, כפי שיפורט.
- 11 לעניין עילת התביעה, לדידי, קיימת אפשרות סבירה לאישור הבקשה והתובענה, אולם רק לגבי החניה
12 בימי סופי השבוע, כפי שעוד יפורט.
- 13 עילת התביעה תתקיים אם יוכחו שני תנאים מצטברים, האחד, כי קיים מקום ציבורי כהגדרתו בחוק
14 החניה לנכים והשני, כי הגישה היחידה הנגישה אל המקום הציבורי לאדם עם מוגבלות, היא דרך חניה
15 במקום ציבורי הכרוך בתשלום.
- 16 לעניין התנאי הראשון, סביר להניח כי החניון עצמו לא יכול להיחשב כאותו "מקום ציבורי" לפי סעיף
17 4ב' לחוק החניה לנכים, שצריך לאפשר לבעלי תג נכה חניה חינם בו, רק בשל רצונם להחנות את רכבם
18 בחניון ומבלי שמטרת החניה הנה הגעה למקום אחר הנחשב כ"מקום ציבורי" לפי החוק ואשר הגישה
19 הנגישה היחידה אליו לאנשים עם מוגבלות היא דרך החניה באותו חניון (ראה בעניין זה ת"צ 57426-
20 12-05 זכאי נ' אחוזת חוף בע"מ – פורסם בנבו – סי' 30 – 33 לפסק הדין).
- 21 עם זאת, סבורני כי קיימת אפשרות סבירה לכך שהמרינה תיחשב לכאורה כ"מקום ציבורי" כאמור
22 וזאת נוכח התחולה האפשרית של פרטים 3 ו-14 לתוספת הראשונה של חוק שוויון זכויות לאנשים
23 עם מוגבלות, תשנ"ח-1998. התוספת הראשונה לחוק הנ"ל כוללת 22 פרטים המתארים מקומות
24 הנחשבים כ"מקום ציבורי" כהגדרתו באותו חוק, כאשר חוק החניה לנכים מפנה לחוק הנ"ל לצורך
25 הגדרת "מקום ציבורי" לצרכי סעיף 4ב' לחוק חניה לנכים.
- 26 פרט 3 לחוק השוויון מונה את המקומות הבאים: "אולם ספורט או מיתקן ספורט, בריכת שחיה, חוף
27 רחצה, מקום מרפא, או כל מקום להתעמלות ולפנאי". לדידי, אפשר שהמרינה תיחשב כמקום לפנאי לפי
28 פרט 3. פרט 14 מונה את המקומות הבאים: "גן, גן חיות, גן שעשועים, פארק או כל מקום המשמש לבילוי
29 ופנאי". לדידי אפשר שהמרינה תיחשב כמקום המשמש לבילוי ופנאי לפי פרט 14.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 30653-09-11 מלכה מושיקו נ' החברה לפיתוח הרצליה בע"מ ואח'

- 1 כעת לעניין תחולת התנאי השני, שעניינו כי הגישה היחידה הנגישה אל המקום הציבורי (המרינה)
2 לאדם עם מוגבלות, היא דרך חניה במקום ציבורי הכרוך בתשלום.
- 3 אין מחלוקת כי בחניון של קניון "ארנה", הסמוך לחניון נשוא התביעה, ניתן להחנות בימי אמצע
4 השבוע בחינם, לא רק בעלי תג נכה, אלא כל אדם. לפיכך, עובדה זו יוצרת קושי לתביעה ביחס לימים
5 אלו, שכן כאמור, לפי סעיף 4ב' לחוק, תנאי למימון החניה על ידי המפעיל או המחזיק של המקום
6 הציבורי, הנו כי הגישה היחידה אל המקום הציבורי היא דרך חניה במקום ציבורי הכרוכה בתשלום
7 (כלשון סעיף 4ב' - "מקום ציבורי שהגישה היחידה אליו לאדם עם מוגבלות היא דרך חניה במקום ציבורי
8 הכרוכה בתשלום, תחול על המפעיל או על המחזיק של המקום הציבורי חובה לשלם בעד חניה במקום האמור,
9 בשל האדם עם המוגבלות, ככל שנדרש לאדם כאמור מקום חניה;").
- 10 נראה אם כן ולכאורה, כי הגישה למרינה לבעלי תג נכה אינו רק באמצעות חניה בחניון נשוא התביעה
11 הכרוך בתשלום, אלא גם באמצעות החניה בחניון קניון "ארנה" (הסמוך למרינה או לפחות לחלקים
12 ממנה, באותה מידה אם לא יותר), שבו החניה הנה חינם, בימי אמצע שבוע.
- 13 אם זו נקודת המוצא, הנוק שנגרם לחברי הקבוצה (בעלי תג נכה שהחנו את רכבם בחניון בתשלום למן
14 כניסת החוק לתוקף ביום 7.4.05 ועד להגשת התביעה ביום 14.9.11), מסתכם לפי התביעה בסכומים
15 שהם שילמו לצורך חניה בחניון בסופי שבוע בלבד.
- 16 לפי חישוב הנוק שנעשה בתביעה לכל ימות השבוע, חברי הקבוצה שילמו בתקופה נשוא התביעה
17 1,523,317 ₪. לפי חישוב זהה על בסיס הכנסה יומית ממוצעת של 7,110 ₪ כטענת הנתבעות (לעומת
18 15,000 ₪ לטענת התובע), הסכום ששולם לכל ימות השבוע לתקופה נשוא התביעה עומד על כ-722,000
19 ₪.
- 20 אם נצמצם את הנתונים הנ"ל לסופי שבוע בלבד (לצורך העניין לפי החלק היחסי של שני ימי סוף
21 השבוע- שישי ושבת - לשבעת ימי השבוע), נגיע לסכום נזק של כ-435,000 ₪ לפי גרסת התובע ולסכום
22 של כ-206,000 ₪.
- 23 בהינתן שטרם נדונה בקשת האישור, בשלב בנכחי, עדיף עליי הנתון שהביאו הנתבעות ביחס להכנסה
24 היומית הממוצעת בחניון על פני הנתון שעליו התבסס התובע בבקשת האישור וזאת מפאת העובדה
25 שהתובע התבסס על הערכה סתמית שהבסיס לה לא נומק כלל (ס' 81 לבקשת האישור), בעוד הנתבעות
26 הסתמכו על נתונים בפועל (ראה ס' 81 לתגובת הנתבעת 1 לבקשת האישור והבהרה שניתנה לבקשתי
27 לפני מספר ימים).
- 28 מכל האמור לעיל עולה לכאורה כי החשיפה הסבירה המקסימאלית של הנתבעות עולה כדי כ-206,000
29 ₪.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 30653-09-11 מלכה מושיקו נ' החברה לפיתוח הרצליה בע"מ ואח'

- 1 מעיון בפיצוי שניתן לחברי הקבוצה לפי ההסדר, נראה לכאורה כי שוויו אינו נמוך מהסכום הנ"ל.
- 2 הקצאת 7 מקומות חניה חינם לנכים בלבד בסמוך למרינה, שהוא הפיצוי העיקרי, יש לה ערך לא
- 3 מבוטל (החניה חינם בחניון בימי אמצע השבוע לתקופה מוגבלת עד למיכון החניון, גם אם התקופה
- 4 הוארכה מעבר למועד הנזכר בהסכם עקב עיכוב במיכון החניון, הנה בעלת ערך זניח, נוכח אפשרות
- 5 החניה חינם בקניון "ארנה" בימים אלה).
- 6 דרך אחת למדוד את ערכה של ההטבה הכרוכה בהוספת 7 מקומות חניה חינם לנכים בלבד, הנה על
- 7 ידי הכפלת התמורה הכספית האלטרנטיבית הכרוכה בתשלום בחניון אלמלא הוספת חניות אלה. אם
- 8 להסתמך על תעריף החניון נשוא התביעה, בסך של 15 ₪ לשעה, כפול 12 שעות חניה ביום כפול 7
- 9 מקומות חניה כפול 9 ימי סוף שבוע בממוצע לחודש כפול 77 חודשים (בתקופה נשוא התביעה), נגיע
- 10 לסכום של כ-873,000 ₪. לפיכך, גם אם נקטין את הפרמטרים או חלק מהם ששימשו לחישוב הנ"ל,
- 11 הסכום המתקבל יצא דומה לסכום החשיפה הסביר המוערך של הנתבעות בניהול התובענה.
- 12 כמו כן, להסדר שאליו הגיעו הצדדים, יש ערך מוסף שלא קיים בתשלום סכום כספי. הכוונה לכך
- 13 שההסדר מביא לחברי הקבוצה הטבה ישירה, הקשורה קשר הדוק להפרה הנטענת, בדמות חניה חינם
- 14 במקום ואילו תשלום סכום כסף, סביר להניח שהיה מזכה את חברי הקבוצה בפיצוי עקיף ביותר,
- 15 בדמות תרומה לעמותות העוסקות בקידום עניינם של אוכלוסיית הנכים בישראל וזאת בהעדר
- 16 אפשרות ממשית לאתר את כל מי שחנה בחניון, בימי סופי השבוע בתקופה הרלוונטית לתביעה.
- 17 בנסיבות אלה, איני רואה פגם בכך שההטבה בגין נזקי העבר (שבגינם הוגשה התביעה), ניתנת על דרך
- 18 של הטבה בעין הניתנת למימוש מהיום והלאה.
- 19 מכל הסיבות הנזכרות לעיל, שוכנעתי כי ההסדר הנו ראוי, הוגן וסביר וכי סיום ההליך על דרך הפשרה
- 20 הנו הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת אשר כוללת בחובה שאלות מהותיות של עובדה ומשפט
- 21 המשותפות לכלל חברי הקבוצה.
- 22 מאותן הסיבות יש לדחות את התנגדות היועץ, אשר התנגד לאישור ההסדר בעיקר מהטעם שהפיצוי
- 23 אינו מהותי. היועץ גם הצהיר שהוא לא מתייחס לעילת התביעה. לפיכך, ברור שעמדת היועץ והניתוח
- 24 שלו ביחס לפיצוי החסר, נעדרים התחשבות באחד הפרמטרים הכי חשובים להכרעה בשאלה אם
- 25 ההסדר הוא הוגן וראוי, היינו לפרמטר שעניינו סיכויי הבקשה והתביעה להתקבל וכאמור, התביעה
- 26 אינה מונחת בכיסו של התובע או של חברי הקבוצה. הגם שסביר להניח כי הייתי מאשר את הבקשה
- 27 (לעניין סופי שבוע בלבד), הרי שלא ניתן לדעת מראש כיום ובוודאות, מה היה נפסק לאחר שמיעת
- 28 ראיות וליבון הטענות והעובדות במסגרת הליך מלא מעמיק ומפורט. אפשר שהתביעה הייתה
- 29 מתקבלת ואפשר שהייתה נדחית. גם העובדה שלא התקבלה כל התנגדות שהיא להסדר מעבר
- 30 להתנגדות של היועץ ובפרט לא של הנציב לשוויון זכויות לאנשים עם מוגבלויות, ממננת, במידת מה,
- 31 כי ההסדר הנו הוגן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 11-09-30653 מלכה מושיקו נ' החברה לפיתוח הרצליה בע"מ ואח'

1 לבסוף, אני סבור כי אין צורך במינוי בודק בתיק דנא וזאת בהעדר אספקטים מקצועיים הדרושים
2 הבהרה לצורך אישור ההסדר. כמו כן, היועץ עצמו לא טען כי יש צורך במינוי כאמור.

3 **סוף דבר**

4 אשר על כן, אני מאשר את הסדר הפשרה.

5 בכל הנוגע לגמול לתובע ושכר טרחה לבא כוחו, יגישו הצדדים כבקשתם ובמקביל, טיעון קצר בכתב
6 לעניין זה (עד 3 עמ'), התובע עד יום 18.1.16 והנתבעות עד יום 23.1.16. לאחר הכרעה בנושא הגמול
7 ושכר הטרחה, יינתנו הוראות להמשך הפרסום אישור ההסדר כמתבקש לפי החוק. תז"פ 24.1.16.

8 ניתן היום, ב' שבת תשע"ו, 12 ינואר 2016, בלשכתי.

9

יאיר דלוגין, שופט

10

11

12

13